

CIHAN OĞUZ

Ay Işığı Karanlığı Yırtarken

ŞİR

Fiattı 75 İL

Ay Işığı Karanlığı Yırtarken
Cihan Oğuz

Umjet Maibaası — UZUNKÖPRÜ
1983

Sunu

Bir damla umut sunuyorum size bir damla acıyla birlikte. Göğün puslu ve soluk yansımasına karşın, bir atımlık yüreğimizdeki o tomurcuğu yaşatabilirse, ne mutlu bize!

Bir damla sevgi sunuyorum size, bir damla ayrılıkla birlikte. Artık denizlere bakıp da uzakları özleyeceğiz. Mendil sallayacağız yeniden dönüşünü düşleyeceklerimize

Oysa bir damla mutluluk için yazmadım ben şiirlerimi İstedim ki, bir damla yağmur yağsın yeşersin bu çoraklık . dinsin bu kofluk

Baktım yağmurlar buram buram

Umutlarımızla, acılarımızla, ayrılıklarımızla sırsıklam olduğumuza göre, niçin ayışığı yırtmasın karanlığı?

Kasım, 82. Edirne

Kuşanan

Yaşamak istiyorum, biliyor musun?
Belki yüzbin ozan böyle demişti
İster bir ağacın tepesinde güle oynaya
İster kör karanlık zindanda ağlayarak
Kuşların yüreği
Benim yüreğim
Zincirin sesi de
Sesim
Yaşamak istiyorum, biliyor musun?
Vietnamda bir dağ eteğinde
Üzerimde yüzbin mavzer
Ya da Şilide milyonca tank gibi
gözlerim
İlmik ilmik dokuyarak umudu
Bir güvercin yapar yüreğim

Yaşamak istiyorum biliyor musun?
Bir şiirin son dizesi gibi
Avuç avuç gökyüzünü
Damla damla acıdan süzüp
Yaşamın ortasına atmak
Ya da savrulan buğdaylara
Neruda'yı anlatmak...

Sonbahar da bitti
Son kuşu dün gömdük bahçemize.
Hangi yola baksak
Hangi yele rastlasak
bir fırtına
bir türkü
bir ağıt
Sevdaları artık ölümlerle kuşattık

Islak Şiir

Yağmur yağarken oku bu şiiri
Bulutlar selam alsın düşünden
Bir kırlangıç fırlasın ansızın
Ok gibi yüreğinden
Yağmur yağarken oku bu şiiri
Kalemi kırılсын yaşanan günlerin
Sarsın yolları dağların dumanı
Sonra, yılan kıvrılсын yamacında umudun
Dursun karanlığın zamanı
Meleyen kuzular/işleyen çark
Dönsün durmaksızın içinde
Ellerinde çevir çisildleyen duygunu
Kıvansın bir yel, savrulsun dipdiri
Yağmur yağarken oku bu şiiri

Ayışığı Karanlığı Yırtarken

Bir elinde tüfeği
Bir elinde yaralı yüreği
Anafartalarda ya da Kocatepede
Anasının sevgi dolu mendiline
Silinirken kanları
Gözleri boş ve anlamsız değildi onların
Ne de süreç hızlıydı o anda
Yalnızca
Yarınları yaşayalım diye bizler
Onlar
Cephede utku türküleri söylüyorlardı
Ve teker teker
Birer güneş gibi gömülürken ufka onlar
Ayışığı korkusuzca karanlığı yırtıyordu

Kurşun Erir Şakağında

Yaman atlar sürmüşüm
Osmanlı gecesine
Kılıcı sırtımda parlamış
Pahdişahların
Tepelere tuzasını kurmuşlar kahpeliğin,
İkiye bölünmüş uykuclarım
Ağıtlarla donanmış dağlarım taşım
Umudumu Yemen'de bırakıp gelmişim
Kurşunları abem
Sınırları evim bilmiş
Bir kolumu Mardin'de yitirmişim
Yılların acısını
Sunmuşum beynime
Bir alaca kuşçasına
Sinivermiş korkularım

Her kurşuna dizilişte Lorca
Her idamda Pir Sultanım
İşlemez sicimleri karanlığın
Kurşunları şakağında eritmişim

Öksüz Çiçekler

Geceyi yağmurla açtık Natalya
Gökyüzü duvaksız bir gelindir
Yıldızla kınalı
Bir çakı sesi uzanır kulağımıza
Ömrümüz belirsiz ölümlere dayalı

Dedelerine buzlar altında
Kuruldu mezarlar
Benim dedem Yemen'den dönmedi daha
O zamanlar sevdaları
Tanka bağlamazlarmış
Sürüklenmezmiş zincirler sokaklarda

Dağları ceylanla bürüdük Natalya
Gurbete bağladık ömrümüzü
Her yağın yağmurla türkü söyledik
Her yağın yağmurla yıkadık
yüzümüzü

Biliyorum,
Dedelerin her çığ sesinde
Yüzükoyun yatarken
Basardı tetiğe
Her kurşun Hitler'in altında bir isyan
Her kurşun nezi'ye bir ilenç
Biliyorum Natalya biliyorum
Dedelerimizdi madalyasız gömülen

Armağan

Sana yeryüzünü sunardım sevgilim
Zehirli bir ok delmeseydi bunca umudu
Ak çiçekler beslemiştim saksılarda
Kimisi kıvrıldı, kimisi dondu
Sevda nakışladım kentin boş sokaklarına
adımlarımla

Bir sis dağırtı içimdeki öfkeyi
Sana yeryüzünü sunardım sevgilim
Öfke yüreğime bilene bilseydi
Sana yeryüzünü sunardım sevgilim
Saçlarına takılırdı bir rüzgar
Uğultuyla açılırdı gece/kanla kapanırdı
Bir yaprak uçuşurdu gökte
Sana yeryüzünü sunardım sevgilim
Vurulmasaydık birlikte

Türküleri ağıtla söyledik Natalya
Uzun havalarımız dağları sardı
Yüreklerimizi sunduk Karadenize
Al kanımız delice dalgalar yardı
Sisli sokakların
Dostluğu kuran hüznü
Bir yara gibi kanıyor
özgürlüğümde
Her selamda ürküntüyüm Natalya
Her gülüçükte korku
Öksüz çiçekler taşıyorum yüreğimde

Şairin ölümü şiirden olmalı

Şairin özümü şiirden olmalı
İnce bir yele sarılıp
Tutunurken yaprağa
Bir minik turna
Göğe doğru irkilip
Acılarla büyüttüğü sesine
Yüreğini katmalı

Şairin ölümü şiirden olmalı
Koyu bir geceye sızlanıp
Sürüklenirken yıldızlarda
Yaralı sevdalar
Derelere ağıt yakan
Gelinlik kızlar
Şafağa kan damlatmalı

Şairin ölümü şiirden olmalı
Sabahı elleriyle karşılayıp
Güneşi sunarken
Umutsuz insanlara
Ölümden şiirden gözleriyle
Mavilikte yatmalı

Bir Yudum Çay

Bir yudum çay
Hüzün kapısı
Yavaşça aralanan
Ve parmaklarda gerilen tetikçesine
Umudu saklayan
Yüreğe..

Bir şiirin vurgulu biçimi
En duygusal isyanı - üveyikler yanınca
Ya da bir burukluk
Gurbet akşamlarının
Uzun havasınca

İçimi
Damarda saklayan tokat
Kımıldanan gelincik
Bir yudum çay hüzün kapısı
Umutlar boncuk boncuk

Tren, Geçme yüreğimden

Tren, geçme yereğimden
Kuşlar silkiniyor
Yamaçların sınırından
Ezgin sesimi boğup,
İçimden kaybolurken
Yaşam kıvranırken
İsyanların yağmurunda

Tren, geçme yüreğimden
Kuşlar ölü yatıyor yerde
Tüm kadınlar camları örtmüş
Tüm çocuklar cephelerde

Kırılanan

Gözlerimizdeki ışıltı değil,
Toprağın şakağıdır tren..

Ve barış gömülü yüreklerimiz
Kimi bir mermiye tutsak olur

Kimi bir güzele
Tren geçme yüreğimden

Öyle ezile ezile

Çatlaman

İlk yazın temeli atılmıştı
Solgunluğun güzünde
Kuşlar
Siper ederek yüreklerini
Direniyorlardı,,,
Yapraklar birer birer düşüyordu
Yaşamın onulmaz yaralarına

Kavgaya az kalmıştı

Gecenin bitimine doğru
Samyeli esti
Umudu sokarak
İnsan yüreğine
Bir çocuk gül kokladı
Silah yerine

Şafağa az kalmıştı

Dönenceler karıştı birbirine
Yiterken sevginin taç yaprakları
Yağmurlar yağarken
Kalemi kırıldı güneş babanın
Orağın/çapanın/demirin
Yüzüne tükürüldü

Yargıya az kalmıştı

Yüreğinin damarını
Nadasa bırakmaksızın
Bir kavgayı muştulayan
Güvercinler uçtu silahların gölgesinde
O anda üveyikler ağıttaydı
Leylekler mezarlığa yuva yapmıştı
Ölüme az kalmıştı

Sur üfüğünü İsrafil değil
Cellatları çalışıyordu
Duygunun zindanı boyladığı günlerde
Mermiler
Çizmeyle tekmelenmiş yaşamın
Tanrısıydılar
Sevincin dilleri kesilmişti
Haykırış anında
Şarkılar
Sanki umudun uykusuydular
Sabaha az kalmıştı
Yeter artık deyd
Soğuk bir duvarın afişi gibi
Bir çocuk
Boş sokakların alacalığında
Üstüne üstüne yürüyüp mavzer seslerinin
Elindeki karanfili
Usulca bırakmıştı
İnsan çatlamıştı

Sevda Günlükleri

1.

Ne zaman gurbete çıkmaya kalksam
Gitmeden önce şiir yazarım
Dönmezsem eğer
Sevgili okusun diye

2.

Başımı alıp gitmeyeceğim
Yağmurlar kuşanmayacağım
Susuz günlerde
Yalnız insana sunmak için
Elmayı böleceğim

Ve seveceğim inat olsun diye
Doya doya seveceğim
Hey Habil-Kabil sülalesi!

3.

Çisil çisil yağan
Yağmura bırak kendini
Göreceksin
Özgürlük ne demek,,

Ya da savrulan bir yele kuşan ki
İçindengelsin
Bir şeyleri söylemek.

Sonra gülümse sevdiğim
Korka korka
— İnsan yaşayacak böyle giderse,
desinler,

Anlatabilmek

— Enver Gökçe için —

Boynunu eğdi çiçekler
ilk kez

İlk kez uçmaz oldu kuşlar

Umutlar bahçelerinde

Küllenen yüreğe

Yeniden kor gidi düştü

acı

Açılır şiirin gülden toprakları

Şair öldü

Bir gün

Konuşmuyor ayışı bugün
Orada, maviliğin yittiği yerde, iki gözü
kan-revan bir kadın göreceksin: Adı Sevgi.
Gözlerinden anlayacaksın
Nesini yitirdiğini,,
Orada dağların güne kavuştuğu yerde ışıltı,
gibi deliren, balçıkla oynayan bir çocuk
göreceksin; adı kerem,
Söyleyecek sana niçin yandığını,,

Konuşmuyor ayışığı bugün.

Orada, yüreğin direnişini gördüğün yerde
Çarklar arasında yutulan bir aslan
göreceksin : Adı umut.

Anlatacak sönük mavilerden
nasıl renk aldığı..

Orada, can damarının kesildiği yerde
Oluk oluk kanayan bir öfke göreceksin
Adı insan.

Fısıldayacak kanlı deniz gibi
Yarına bulandığını..

Konuşmuyor ayışığı bugün.

Orada, tam yüreğin vurulduğu yerde,,
Ceylanların maviye koşuş anında
Belki bir tan sabahı tanıklığında
Bir çiçek göreceksin
Adı yok şimdilik/sen koyacaksın

Konuşmuyor aşığı bugün.

Ama konuşacak.

Utaniyorum insanlığımdan bazen

Yamacın gerinmesi bir yana
Yıldızlar bile şaşkın şaşkın bakıyor
Uzakta,
Bir çorak toprağın yanibaşında
Çocuklar oynuyor gizlenmiş umutlarıyla
Utaniyorum insanlığımdan bazen,

Koşmanın erdemini
Kaçmak sanıyor beynim nedense
Üstelik bir duvar
Üstüme-üstüme geliyor geceleri
Utaniyorum insanlığımdan bazen

Kozlu'da göçük altında beş işçi ölüyor
Kanları düşüme akıyor sıcak sıcak,
Ya da bir çırak
Makinaya kaptırıyor elini
Ya da bir nine ağıt diziyor yarınlara
Ya da bir ozan
Gül uzatıyor hapiseneden
Utaniyorum insanlığımdan bazen

Sema h

Kolları iki yanda iki kanat
Turnaları andırırdı sekişleri
Semaha dönen türküsüydüler
Onurun, ahınterinin..

Bayramlar nefeslerle açılırdı
İçinden sakiler taşardı bardaklarına
Pir Sultan'dan çalardı bir aşık
Telleri isyan ederdi sazının..

Gelinler gün yüzü görmedi bayramdan gayrı
Damatlar ahırda girdiler gerdeğe
Semahta devinen umutlarıydı yine de
Muştusuydu yaşanacak yarının.

Kız Kaçırma

Ellerinde son kıvrıntıları
Bıraktıkları derebeylik yaşamın.
Ve kavuşmak için yeni bir güne
Dağlardan aldıkları
Soluk bir de.

Bir kör kurşundan
Sakinircasına

Tutuşmuşlar elele
Ya da bir baykuş sesinden
İrkilircesine
Girmişler korkunun menziline

Ovaların soluk alışında
Bir ürküntü
Korkunç bir sessizlik
Kozaların her düşüşünde..
Omuzlarındaki
Sevda kurşunu
Yürek işlenmiş bir oya
Ve ayışığı
Elindeki hançeri geceye saklıyor
Gece kana bulanıyor boydan boya

Yağmurlar Buram Buram

Yağmurlar buram buram
Sevdalar küskün

Çocukların
Patlayan balonlarında
Bir isyan gizli

Tren seslerinde
Yürek burkan
Gurbet ezgisi

Yaşlı ninelerde
Tazelenen
Ölüm korkusu

Yarına hazınlanan
Bir kurdak
Umut sarımı bir beşik

Yağmurlar buram buram
Sevdalar küskün

Havada
Sazını gizleyen
Ozanların utancı

Yürek tarlasında
Onur biçimi

Sevdaların anızından
Artakalan köz..

Yağmurlar buram buram
Sevdalar küskün

Ferhat umutsuzluktan
Delmez oldu dağları
Yüreklerde yine de

Gökyüzünün mavi yansımaları

Yeniden...Yeniden...

—Öksüz Filistinliye—

Acı
ne gün öfkeye düğümlense
Güz çınarlarında bir ezgi
Barışı çağıran
Bir türkü ya da.
Oysa

Sevdalar türkülenmeden önce
Başlamıştı bu göç
Gurbet akşamlarının
Yorgun ışığında
Şiirlerin anlatmaya yetmediği

Bombardımanlarda gizliydi
Çocukların barış düşleri
Bir yitik umudun
Yeniden dirilişinde ya da.

İçinde
Çiçek ve insan olan
Bir destanı Filistin
Bulutların bile
Maviye boyandığı
Apak, duyarlı.

Kırlangıçların kanat çırpıtığı
Dağların ardında vuruldu yiğitler
Ovaların yeşiline boyandı
Direnen yürekleri.

Ve masmavi denizlerin rengini
Değiştirdiler bir eylül sabahı
Sevdaların kan içimini
Birdenbire sundular

Göğün mavisindeki yalnızlığı
Sunsalar bile özgürlük yerine
Ey öksüz Filistinli can!
Sen yine de umutsuz olma

Acılar birleşince
Yarınları doğurur

Sanma ki sancısız doğum olur

Bu Sevgi

Bu sevgi
Böylesine hüzütlü bitmemeliydi
Şarkı kuşları susmamalıydı
En duygusal yerinde
Kavganın..

Bu sevgi
Böylesine hüznü bitmemeliydi
Martıların bile şarkı söyledikleri
günler
Eklenmemeliydi bir ucu karanlık
yarınlara

Yerde yatan
Bir elini böğrüne dayamışsa
Çırlıçıplak öfkeyle

Söyleyecek bir sözümüz olmalıydı
Katiller de.

Bu sevgi
Böylesine hüznü bitmemeliydi
Ayrılığa yaratan
Kofla yunmuş sabahlar
Bir haçerde olsa
Sevdayı ikiye bölen

Umut
Umutsuzluğu yenmeliydi

Bu sevgi
Böylesine hüznü bitmemeliydi

Vuruldu yüreğim bir akşamüstü

Vuruldu yüreğim bir akşamüstü
Kan bile akmadı ince derimden..
Yarasalarla doluştu karanlık günlerim.

Katıksız aldım en soğuk yaşam iksirini
En güzel gözlü kızın elinden.
Gökyüaüne maviyi sundum çağlar önce
Yeşile boyadım ovaları, dağları
Ceylan sekişli bebelere
Güzelliğini sundum yaşanacak yılların

Vuruldu yüreğim bir akşamüstü
Sızlamadı bile yaşam damarım.
Dört yanımda dolanan
Böceklere imrendim

Ay kaybolmuştu gökyüzünden
Yıldızlar elele tutuşup yürümeği
bırakmış,
Mendil sallıyorlardı hapisaneden

Vuruldu yüreğim bir akşamüstü
Güvercin bile uçmadı gözlerimden.
Bir utangaç kelebek tutsak oldu
Sonra oda uçtu ellerimden.
Kanat çırpın birşey vardı mavilikte
Bayrak gibi dalgalandı ve düştü
Alıp, onu da gömdüm
Al topraklar tutuştu...

Vuruldu yüreğim bir akşamüstü

Ellerinden kadifeden yürekleriyle
Dingin çağlara doğru yürüdü çocuklar
Maviye bürünmüştü solgun sessizlik
Tırnaların sesindeki kırık ve acı ötüş
İsyan ezgisine dönüşüyordu

Sevda'nın ve güzelin
Yıkımını onaylıyordu boz kartallar
Ölümlere dayandım.
Ve bölünsün diye kimsesiz geceler
Vuruldu yüreğim bir akşamüstü

Uyanır uykulara bulandım

D ö n ü ş

Bir gün örümcek ağları da erir
özgürlüğümde.

Yırtarak derisini bir aslan
İçinde kalmamak için kofluğun
Acımasızca dolanır
Göğün maviliğinde..
Bir gün örümcek ağları da erir
özgürlüğümde.

Yangına savrulan kozalar
Boyun eğmemek için ölüme
Havada çırpınarak
Yarılırlar ikiye..

Karanlığın duvarına dayalı
Kuşlar da uçar,
Selviler de yıkılır mutlaka..
Gün olur kulaklarda bir türkü
Gün olur denizlerde bir esinti
Coşarak duyulur yüreğimde

Bir gün örümcek ağıları da erir
özgürlüğümde.

Ozan yolun açık olsun

Ozan yolun açık olsun
Var git yıldızların yalnızlığına
Mavisine umudun
Mavisine sevginin
Işıltı gibi delicesine,

Ozan yolun açık olsun
Var git yemyeşil ovalara
Otur bir dere başına
Türkü yak kopkuyu gecelere
umut ol
sevda ol

Var git ozan bizim ellere
Bir sor bakalım ay güzel mi
Kan damlıyor mu yine gündüzlere?

Bülbül sesinde bile
Ağıt aramak
Sana göre değil

Çünkü sen renksin ozan
Mavisin/yeşilsin/alsın
Gün gelir şimşek çakar
Umutlanırsın

Sevdası gibi serçenin
Korkusu gibi
Gün gelsin içine dolsun
Sıvanmak için maviliklere

Ozan yolun açık olsun

Yarım Kalan

Silahlar yürüdü
Kanım üstüne
Başım üstüne
Silahlar yürüdü.

Güller yeni açmıştı bahçelerinde
Bebeler yeni uyanmıştı uykularından
Kırılması elleri yapıştı yakama
Dökülesi dilleri zehirler saçtı

Silahlar yürüdü kalbim üstüne
Sevdam üstüne silahlar yürüdü.

Havada bir soluk dolanıyordu
En can alıcı yerinden dikenli gülün
Ya tam vuracaktı ya vurmuştu
En ellenmez yerini dikenli gülün
Bir sevgi koparır gibi çekip attılar

Bü Silahlar yürüdü yarım üstüne
Ağ Kalem üstüne silahlar yürüdü
Sar
Dinden imandan çıkmıştı yeryüzü
Çü Dağlar taşlar sekerek çıkmıştı
Ma yuvalarından
Gi Barış türküleri söyleniyordu uzaklarda
Ur Güneşler ardi sıra batıp çıkıyordu
Dolanıyordu şaşkın bir ay gökyüzünde...
Se Bir işçinin alınteri karışıyordu
Kc Fabrikanın islenmiş duvarlarına.
Gi Boyacılar, sabahın ayazında
Sr Günbatısı yellerini kuşanıyordu
Kösebaşında bir kadın,
O Birşeyler pazarlıyordu yaşama ilişkin

Kırıldı silahın çarkı:

Son söz

yarına kaldı.